

- Последовательность исторических процессов изменения состава, назначения застройки, планировки и пространственного построения общественных центров и рядовой застройки;
- Возможности современного использования памятников архитектуры в зависимости от развития города;
- Территория с археологически ценным культурным слоем, их положение в городе и возможности освоения и благоустройства;
- Границы исторической части города с выявлением утраченных элементов древней планировки.

Основное направление историко-градостроительных исследований – выявить градостроительное наследие, изучить планировку, застройку и градостроительную композицию, выраженную в объемно – пространственной структуре города.

СТРАТЕГІЧНЕ ПЛАНУВАННЯ СТАЛОГО РОЗВИТКУ СУЧАСНОГО МІСТА

Н. Ю. КІС,

*Ужгородський національний університет (м. Ужгород, Україна)
E-mail: taxaonxxi@gmail.com*

Вагомими засобами вирішення екологічних проблем людства сучасна містобудівна наука вважає оптимальну територіальну організацію планування та забудови міста. Цьому сприяє запровадження екологічно безпечних поселень, збереження архітектурної спадщини міста, підвищення ефективності використання міських територій, забезпечення просторово-функціональної, природної та естетичної цілісності середовища.

Сьогодні, як в Україні, так і закордоном дедалі частіше звучить тема стратегічного планування територіального розвитку міст. З поглибленням вивченості даного питання виникають нові аспекти які, зокрема, стосуються методів запровадження стратегічного планування в нашій країні.

Стратегічне просторове планування – це соціально-просторовий процес, керований державним сектором, в ході якого виробляється бачення, дії та засоби виконання, які визначають та встановлюють рамки того, яким місце є і яким місце може стати.

Часто, розглядаючи нюанси стратегічного планування міських територій відбувається протиставлення Генерального плану та Плану стратегічного розвитку міста.

Згідно ст. 1 Закону України «Про планування і забудову територій»: «генеральний план населеного пункту - містобудівна документація, яка визначає принципи вирішення розвитку, планування, забудови та іншого використання території населеного пункту». Сьогодні саме генеральним планом міста визначається широке коло питань з розвитку міст.

Загалом, лейтмотивом стратегічного планування є обов'язкове врахування екологічної складової: врахування та використання індивідуальних особливостей ландшафту, збереження історичної культурної спадщини, реорганізація теплоенергетики, промисловості і транспорту з метою зменшення техногенного тиску на навколишнє середовище, перенесення шкідливих для забудови та мешканців виробництв, використання технологій енергозбереження та очистки повітря, тощо. Все це можливо без радикальної реструктуризації і перепланування поселення.

Позитивний результат стратегічного планування сталого розвитку міст України можливий лише за умови налагодженого механізму співпраці з генеральним плануванням. Саме практичні можливості врахування містобудівних, соціально-культурних, природних та екологічних особливостей розвитку території, місцевих звичок та традицій, менталітету мешканців в комплексі з професійним проектуванням розвитку міста, дасть якісне, екологічно – безпечне міське середовище.

Рисунок 1 – Пропонована схема проектування генерального плану міста з врахуванням стратегічного планування